

Interview met mw. Karin Peters Beemsterhoek 111

Mw. Peters is bij de oplevering in november 1970 in de Purmerhoek komen wonen. Dat was in het eerste gedeelte van 6 woningen op een rij. Aan de tweede rij werd toen nog gebouwd. De rest van Oostgaarde was er nog niet. Er waren in de begintijd wel allerlei voorzieningen zoals een noodwinkel van Van Driel, een patatkraam van Walter en Conny, een apotheek, een kaasboer, een groenteboer, een sigarenzaak, een stomerij, een bloemenkraam, en aan de achterkant een kantoortje van de Rabobank. De toegangsweg liep toen via de Merellaan. De Hoeken waren toen nog een op zichzelf staande enclave en de bouw was zeer omstreden. Toen direct al werd het de Chinese muur genoemd. Van buiten kunnen de woningen monsterlijk worden genoemd, maar van binnen waren en zijn ze prachtig. Om er in te komen werd je getest door een maatschappelijk werker die bij je thuis kwam en ook in de kasten keek. De huur was toen f 250 per maand. Er was veel contact met elkaar tussen de veelal jonge gezinnen met kleine kinderen. Hondenbezitters troffen elkaar op het grasveld beneden. Kinderen speelden op het gras en bewoners gingen samen naar de Zevenhuizerplas om te barbecuen.

De woningen zelf zijn onveranderd, al is het beleid ten aanzien van de scheidingswanden in de loop der jaren veranderd. De wc hoeft niet meer achter twee deuren. Daardoor is de ruime hal veelal bij de wat kleine woonkamer getrokken. Ook is de tegen de woonkamer aan zittende slaapkamer soms bij de woonkamer gevoegd. Mw. Peters heeft korte tijd elders gewoond en woont nu weer in de Beemsterhoek. Ze vindt dat de Purmerhoek en de Schermerhoek in de loop der tijd wel zijn afgegleden. En vervuild. Maar ze vindt het hier leuk wonen en ze blijft.